

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/65/2022
Identifikačné číslo spisu:	1520205866
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1520205866.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Martina Holíča, v spore navrhovateľky Ing. O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.. V. Š. XXA, K., zastúpená Advokátska kancelária Monika Gajdošová s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 27, Pezinok, proti odporcovi S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, G., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 9C/53/2020, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/25/2021-273 z 31. marca 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľka má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 9C/53/20200-140 z 27. novembra 2020 uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke vstup a užívanie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. O. J. I., ako stavba - zariadenie netradičných športov so súp. č. XXXX umiestnená na parcele č. XXXX/X a parcely registra C: parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha vo výmere 98 m², parcele č. XXXX/X - záhrada vo výmere 709 m², parcela č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 74 m², parcela č. XXXX/X - záhrada vo výmere 180 m², parcela č. XXXX/X - záhrada vo výmere 235 m² (I. výrok); navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia v plnom rozsahu (II. výrok); usmernil odporcu vo veci podania žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (III. výrok).

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie poukázal na to, že strany sporu aktuálne vedú konanie o rozvod ich manželstva, pričom predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. O. J. I. sú v ich podielovom spoluvlastníctve. Súd prvej inštancie odkázal na skutkové zdôvodneniu posudzovaného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, podľa ktorého sporové strany žili v rodinnom dome aj s malol. synom S. do septembra 2019, kedy navrhovateľka so synom opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa k jej rodičom do K.. Keď sa po dvoch mesiacoch chcela do spoločného domu vrátiť

zistila, že odporca vymenil zámky na dverách a bránil jej vstúpiť do spoločnej domácnosti. Dňa 29.11.2019 sa k rodinnému domu vrátila s úmyslom vziať si nevyhnutné veci. V decembri 2019 opakovane žiadala odporcu o možnosť prístupu do rodinného domu, avšak odporca jej požiadavky opakovane odmietal. Rovnako ho opakovane vyzývala k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, keďže je na materskej dovolenke a nemá si ako zabezpečiť bývanie pre seba a syna. Po opakovaných neúspešných pokusoch o sprístupnenie rodinného domu sa dňa 29.9.2020 pokúsila o výmenu zámku na dome. V dome počkala odporcu, ktorého vpustila do domu spolu s policajnou hliadkou, ktorú obaja privolali. Po vstupe do domu dňa 29.9.2020 zistila, že odporca z domu odniesol hodnotné veci, dom je ním sústavne vypratávaný a už dlhšiu dobu v ňom nikto nebýva, čo vyplýva z fotodokumentácie, ktorú predložila. Nakoľko sa do domu nevie dostať, odporcovi poslala dňa 1.10.2020 e-mailom výzvu na sprístupnenie domu. Odporca jej oznámil, že z dôvodu ochrany svojho súkromia ju do rodinného domu nevpustí.

3. Za tohto skutkového stavu mal súd prvej inštancie v posudzovanej veci za osvedčené, že odporca znemožňuje navrhovateľke vstup a užívanie predmetných nehnuteľností, hoci je ich spoluvlastníčkou v rovnakom pomere ako odporca (1/2 vzhľadom k celku), čím jej bez právneho dôvodu zabraňuje realizácii jej spoluvlastníckeho práva podľa § 123 v spojení s § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka a odporca sú v rozvodovom konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 17P/64/2019. Podľa súdu prvej inštancie navrhovateľka v konaní osvedčila nárok, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, preukázala, že je podielovým spoluvlastníkom sporných nehnuteľností v rovnakom pomere ako odporca, pričom strany sa na výkone užívacích práv k spoločnej veci (rodinného domu) nevedia dohodnúť, resp. odporca na výzvy navrhovateľky nereaguje. Nie je preto v súlade so zákonom stav, keď jeden z podielových spoluvlastníkov vylučuje druhého zo spoluvlastníkov z možnosti užívať predmet spoluvlastníctva. Navrhovateľka má právo domáhať sa dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením, ktorým súd uloží odporcovi povinnosť umožniť jej vstup a užívanie predmetných nehnuteľností a to do času, kým sa strany sporu buď nedohodnú o užívaní spoločnej nehnuteľnosti alebo nebude zrušené a vyporiadané ich podielové spoluvlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti súdnym rozhodnutím. Súčasne súd prvej inštancie strany poučil podľa § 337 Civilného sporového poriadku o možnosti podať žalobu vo veci samej o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pokiaľ neodkladné opatrenie nebude viesť k trvalej úprave pomerov, resp. bude medzi spoluvlastníkmi vyvolávať spory. Odporca má tiež možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak sa zmenia pomery, za ktorých bolo vydané.

4. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie odporcu uznesením č. k. 6Co/25/2021-273 z 31. marca 2021 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a navrhovateľke priznal voči odporcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o potrebe vydania navrhovaného neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Zdôraznil, že základným zmyslom neodkladného opatrenia je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, za súčasného rešpektovania ústavných a zákonných práv toho, voči komu neodkladné opatrenie smeruje, avšak ochrana toho, voči komu má neodkladné opatrenie smerovať nemôže dosiahnuť takej miery, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany, pričom vydanie neodkladného opatrenia musí mať zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle. S odkazom na ust. § 123 a § 137 Občianskeho zákonníka poukázal na to, že výkon spoluvlastníckeho práva navrhovateľky k predmetným nehnuteľnostiam (najmä k rodinnému domu) nemôže byť obmedzený právom odporcu na obydlie, pretože odporca výkon svojho práva na obydlie môže realizovať len v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti (1 vzhľadom k celku) a navrhovateľka sa nemohla diskvalifikovať z užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam len tým, že pre manželské nezhody odišla zo spoločnej domácnosti, ktorú viedli v spoločnej nehnuteľnosti. Navrhovateľka podľa názoru odvolacieho súdu osvedčila nárok, vo vzťahu ku ktorému žiada poskytnúť ochranu navrhovaným neodkladným opatrením a pokiaľ ide o existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov, túto mal aj odvolací súd za preukázanú najmä z obsahu listinných dôkazov, z ktorých je zrejmé, že odporca navrhovateľke už od roku 2019 bráni vo výkone jej spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam výmenou kľúčov resp., nelegitímnym podmieňovaním vstupu navrhovateľky na

nehnuteľnosti svojim predošlým súhlasom.

5. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu odporcu poukazujúcu na uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 18C 37/2020-43 z 15.10.2020, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť dočasne nevstupovať na predmetné nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve z dôvodu, že Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením č.k. 1Co/2/2021-197 z 18.1.2021 označené rozhodnutie zmenil tak, že návrh odporcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd tiež pripomenul, že vydané neodkladné opatrenie predstavuje aj prevenciu pred prípadnými ďalšími spoluvlastníckymi konfliktami účastníkov konania do času, kedy bude zrušené a vyporiadané ich podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam s tým, že dovtedy musia vzájomne rešpektovať právny stav, ktorý im vyplýva z existencie podielového spoluvlastníctva.

6. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, namietajúc, že odvolací súd porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že nerešpektoval ust. § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku (pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci skutkový stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie) a svoje rozhodnutie tak založil na skutočnostiach, ktoré nastali po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie, keď prihliadol na existenciu uznesenia odvolacieho súdu č.k. 1Co/2/2021-197 z 18.1.2021 meniace pôvodne uloženú povinnosť navrhovateľky (v predmetnom konaní odporkyne) dočasne nevstupovať na predmetné nehnuteľnosti rozhodnutia (uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 18C 37/2020-43 z 15.10.2020) zamietnutím návrhu odporcu (v predmetnom konaní navrhovateľa). Namietal tiež nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ ide o vzťah výkonu vlastníckeho práva navrhovateľky k nehnuteľnosti, v ktorej má on obydľie, pričom poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (NS ČSR č. R 1/1980), v zmysle ktorej sa v zásade vždy prednostne poskytuje ochrana právu na súkromie a obydľie a to aj na úkor obmedzenia vlastníckeho práva s tým, že obnovenie autority vlastníka je v zásade možné až na základe rozhodnutia súdu vydaného v riadnom a úplnom súdnom konaní a nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia videl aj v otázke preukázania podmienky naliehavosti potreby úpravy pomerov spoluvlastníkov, ktorú podľa jeho názoru nezakladá samotná skutočnosť že je niekto podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ani to, že sa na spôsobe jej užívania nevedia dohodnúť resp. že na návrhy jedného z nich ten druhý údajne nereaguje a ani tvrdenie súdu, že odporca nie je ochotný umožniť vstup do svojho obdľia bez jeho prítomnosti resp. prítomnosti ním určenej osoby.

7. Navrhovateľka sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 Civilného sporového poriadku) dospel k záveru, že dovolanie odporcu je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku) dovolací súd uvádza nasledovné.

9. Podľa § 419 Civilného sporového poriadku proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku.

10. Dovolaťel' vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom

všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 Civilného sporového poriadku dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ Civilného sporového poriadku pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ Civilného sporového poriadku irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu má v danom prípade neodkladné opatrenie povahu rozhodnutia vo veci samej, keďže návrh na jeho nariadenie v predmetnej veci bol podaný samostatne a súdy o ňom rozhodli ako o samostatnom predmete konania, bez následne prebiehajúceho konania vo veci samej (či splnenia uloženej povinnosti súdom podať nadväzujúcu žalobu vo veci samej). O nariadení neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. c/, d/ Civilného sporového poriadku, ktorým možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, môže súd rozhodnúť ako o samostatnom predmete konania, bez toho, aby na toto rozhodnutie nadväzovalo ešte konanie a rozhodovanie vo veci samej, tak ako tomu bolo aj v prejednávanej veci. Preto je voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podľa § 420 Civilného sporového poriadku prípustné.

14. Ustanovenie § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku zakladá prípustnosť (a zároveň dôvodnosť) dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva.

15. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti.

17. Dovolateľ v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku namietal, že odvolací súd nerešpektoval ust. § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku (pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie) a svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie, keď prihliadol na existenciu uznesenia odvolacieho súdu č.k. 1Co/2/2021-197 z 18.1.2021 meniaceho pôvodne uloženú povinnosť navrhovateľky (v predmetnom konaní v pozícii odporkyne) dočasne nevstupovať na predmetné nehnuteľnosti rozhodnutia (uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 18C 37/2020-43 z 15.10.2020) zamietnutím návrhu odporcu (v predmetnom konaní v pozícii navrhovateľa). Toto tvrdenie podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za dôvodné, keďže z odôvodnenia samotného rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 8/) je zrejmé, že na tejto skutočnosti odvolací súd svoj záver o

nedôvodnosti odvolania (bod 7/ odôvodnenia) a stotožnení sa so záverom súdu prvej inštancie (bod 8/ odôvodnenia) nezaložil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že vychádzal z relevantných skutočností známych súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania (preukazovaných a dokladovaných navrhovateľkou ako iniciátorkou konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 326 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ktorá informáciu o nariadenom neodkladnom opatrení (vydanom Okresným súdom Bratislava IV č.k. 18C 37/2020 z 15.10.2020) v návrhu ani nemohla uviesť, keďže o jeho existencii v čase podania návrhu podľa jej vyjadrenia nemala vedomosť), čomu nasvedčuje štruktúra odôvodnenia, keď (v bode 2/) sumarizoval skutkový stav zistený súdom prvej inštancie a konštatoval skutočnosti (v bode 3/), ktoré mal súd prvej inštancie za osvedčené pričom odkázal na skutočnosti vyplývajúce z listín, ktoré sú obsahom spisu. Odvolací súd informáciu o uznesení Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu č.k. 1Co/2/2021-197 z 18.1.2021 zmienil v bode 11/ odôvodnenia svojho rozhodnutia ako skutočnosť o ktorej sa dozvedel z vyjadrenia navrhovateľky v reakcii na argumentáciu odporcu uvedenú v odvolaní (bod 6/ odôvodnenia), súvisiacu s vecou.

18. Pokiaľ dovolateľ v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku vytýkal aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, k tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu (účastníkmi konania) a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. *García Ruiz v. Španielsko*, *Vétrenko v. Moldavsko*, *Kraska v. Švajčiarsko*).

19. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu/účastníka konania na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu/ účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu/ účastníka konania. Porušením uvedeného práva strany sporu/ účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu/ účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku. Zároveň je potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

20. Obsah spisu podľa názoru dovolacieho súdu neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Odvolací súd primerane zrozumiteľným a pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; pričom odôvodnenie jeho rozhodnutia spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku. 20.1. K námietke dovolateľa o nedostatočnosti odôvodnenia vzťahu výkonu vlastníckeho práva navrhovateľky k nehnuteľnosti, v ktorej má on obydlie ako aj preukázania podmienky naliehavosti

potreby úpravy pomerov spoluvlastníkov, dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé (bod 10/ odôvodnenia), na základe akých dôvodov dospel odvolací súd k záveru o tom, prečo za daných okolností výkon spoluvlastníckeho práva navrhovateľky nemôže byť obmedzený právom odporcu na obydlie ako aj dostatočnosti dôvodov preukazujúcich existenciu potreby bezodkladnej úpravy právnych (spoluvlastníckych) vzťahov medzi stranami sporu a tak o osvedčení nároku navrhovateľky, vo vzťahu ku ktorému žiadala poskytnúť ochranu navrhovaným neodkladným opatrením.

21. Záver, prečo sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a nevyhovel odvolaniu odporcu odvolací súd dostatočne odôvodnil. Skutočnosť, že dovolateľ sa s názorom odvolacieho súdu nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Rovnako tak za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa.

22. Pokiaľ dovolateľ mienil vyvodzovať existenciu procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku tiež z nesprávneho právneho posúdenia a nedostatkov v skutkových zisteniach odvolacieho súdu poukazovaním na (nešpecifikovanú) ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a odkazom na rozhodnutie NS ČSR č. R 1/1980, v zmysle ktorej sa v zásade vždy prednostne poskytuje ochrana právu na súkromie a obydlie a to aj na úkor obmedzenia vlastníckeho práva, dovolací súd uvádza, že konštantná dovolacia judikatúra uvádza, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením, teda nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (R 24/2017).

23. Poukazujúc na prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP dovolací súd uvádza, že nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, to znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení súdov nižších inštancií nie je takým nedostatkom, ktorý by rozhodovacia prax najvyššieho súdu považovala za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

24. Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

25. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.